

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLITU
Gundulićeva 27, Split

P-3428-2021-29

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu, po sucu ovog suda Draganu Ramljaku kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Rudolfa Rajka Božikovića iz Podstrane, Sv. Martina 88, OIB: 32861339398 zastupanog po punomoćniku Marku Višiću odvjetniku u Splitu protiv tuženika Vjekice Jovanović iz Podstrane, Magistrala 124, OIB: 97398582269 zastupane po punomoćniku Miji Jeličiću odvjetniku u Splitu i dr. radi utvrđenja prava vlasništva, nakon glavne i javne rasprave zaključene dana 2. srpnja 2026 u nazočnosti zamjenika punomoćnika tužitelja Bože Bradarića odvjetničkog vježbenika u Splitu te zamjenika punomoćnika tuženika Ane Mandić odvjetnice u Splitu, na ročištu za objavu dana 21. srpnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi: „Utvrdjuje se da je tužitelj Rudolf Rajko Božiković iz Podstrane, Sv. Martin 88, OIB: 69323270046 vlasnik nekretnine označene kao kao čest. zem. 1650/2 k.o. Gornja Podstrana, koji odgovara staroj čest. zem. 45 k.o. Podstrana za cijelo, pa je tužitelj ovlašten temeljem ove presude zatražiti i postići uknjižbu svog prava vlasništva na kao čest. zem. 1650/2 k.o. Gornja Podstrana, koji odgovara staroj čest. zem. 45 k.o. Podstrana za cijelo, uz istovremeno brisanje tog prava s imena Vjekica Jovanović za 1/2 dijela cijelog i Mate Rade Jovanović za 1/2 dijela cijelog.“

II. Dužan je tužitelj u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe naknaditi tuženicima ad 1 i ad 2 troškove ovog postupka u iznosu 7.253,26 eura zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od dana 21. srpnja 2026. donošenja presude pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, odnosno kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

o b r a z l o ž e n j e

1. U tužbi zaprimljenoj kod ovog suda dana 23.09.2021. tužitelji su naveli:

U zemljišnim knjigama na nekretnini označenoj kao čest. zem. 1650/2 zk. ul. 2538 k.o. Gornja Podstrana, koji odgovara staroj čest. zem. 45 k.o. Podstrana, kao suvlasnici su upisani Vjekica Jovanović i Mate Rade Jovanović, svaki za po 1/2 dijela cijelog.

Tužitelji je stvarni vlasnik i posjednik nekretnine navedene u toč. I. tužbe i to temeljem nasljeđivanja iz pok. oca Ante Božikovića pok. Ante, temeljem nasljeđivanja iz pok. Jakova Božikovića pok. Šimuna, temeljem nasljeđivanja iz pok. Ane Božiković pok. Ante, itd. temeljem nasljeđivanja. U posjed predmetne nekretnine prednici tužitelja su ušli temeljem nasljeđivanjem iz svojih prednika.

Tijekom povijesti promjena upisa prava na nekretnini došlo je do pogreške i to 1969.g., kada su bez ikakvog osnova kao posjednici nekretnine upisani Vjekica Jovanović i Mate-Rade Jovanović, uz istovremeno brisanje Mare Božiković ud. Ante.

Da je došlo do pogreške utvrdio je i Ured za katastarsko geodetske poslove svojim dopisom klasa: UP-I-932-07/99-21/1391 od dana 22. rujna 1999.g. U tom dopisu jasno stoji da čestice koje su bile predmet rješenja klasa: UP-I-932-07/99-21/1391 (u što je uključena i nekretnina) nisu trebale biti upisane u posjed Vjekica Jovanović i Mate-Rade Jovanović.

Prateći pravilan tijek povijesti promjena posjedovnog stanja na nekretnini može se nedvojbeno utvrditi jedino da Jovanovići nemaju nikakva prava na nekretnini.

Prvi upis posjeda na nekretnini bio je na ime prednika tužitelja, njegova pradjeda Šimuna Božikovića pok. Petra. Nakon toga kao posjednik je upisan Marin Božiković pok. Šimuna, koji je bio brat tužiteljeva djeda Ante Božikovića, a sin Šimuna Božikovića pok. Petra. Budući je Ante Božiković umro 1929.g., kada je otac tužitelja Ante Božiković pok. Ante imao tek navršenih 1 g., to se posjedovno stanje upisalo na Marina Božikovića pok. Šimuna, koji je brat Ante Božikovića (djed tužitelja), a to jer mu je Marin Božiković pok. Šimuna bio skrbnik i jedini izravni muški nasljednik pok. Šimuna Božikovića pok. Petra (pradjed tužitelja) pa je on bio nositelj posjeda. Iz posjedovnog lista broj 40 razvidno je kako se 1969.g. upis posjeda na nekretnini (tada označenoj kao čest. zem. 2906 k.o. Podstrana) bez ikakvog pravnog osnova prebacuje na Vjekicu Jovanović i Matu-Radu Jovanović.

Temeljem pogrešnog upisa je Ugovor o darovanju sklopljen 23. veljače 1966.g., kojim su Jovanovići stekli određene nekretnine u K.O. Podstrana. Međutim, čest. zem. 1650/2 zk. ul. 2538 k.o. Gornja Podstrana, koji odgovara staroj čest. zem. 45 k.o. Podstrana nije bila predmetom darovanja.

Iz Rješenja Ureda za katastar broj Z-4523/67, razvidno je kako se temeljem Ugovora o darovanju sklopljenog 23. veljače 1966.g., provodi upis vlasništva na nekretnini na ime Vjekice Jovanović i Mate-Rade Jovanović iako nekretnina nije bila predmet darovanja. Očito je do pogreške došlo prilikom provođenja zemljišnoknjižne molbe u kojoj je bila navedena nekretnina iako nije bila predmetom Ugovora o darovanju koji je molbom predan na provedbu. Kao nasljednici iz pok. Ante Božikovića pok. Šimuna bili su ostavština Mladena Božikovića, Ante Božiković pok. Ante (otac tužitelja) i Tada Božiković. Mladen Božiković je umro u II. svjetskom ratu i iz sebe nije ostavio nasljednike, pa su ga naslijedili majka Ana Božiković ud. Ante, Ante Božiković pok. Ante (otac tužitelja) i Tada Božiković. Dakle, počevši od upisanog Šimuna Božikovića pok. Petra, ostalo je dvoje nasljednika i to otac tužitelja Ante Božiković i Tada Božiković.

Ovdje je bitno naglasiti postojanje i Darovne pogodbe od dana 24. kolovoza 1965.g. kojom je Ana Božiković ud. Ante sva svoja vlasnička prava na nekretnini prenijela na Ivu Božikovića, Antu Božikovića i Rajka Rudolfa Božikovića (tužitelj).

Unatoč svemu prethodno navedenom stvarno stanje prava vlasništva nekretnine je pripadalo ocu tužitelja Anti Božikoviću pok. Ante, što je razvidno iz Ugovora o ustupanju nekretnina na plodouživanje koji je dana 21. rujna 1977.g. sklopio sa svojom sestrom Tadam Božiković. U članku 1. ugovora jasno i suglasno utvrđuju da je Ante Božiković pok. Ante između ostalog isključivi vlasnik nekretnina zk oznake 45 K.O. Podstrana, dok u čl. 2. stoji: "Zadržavajući i nadalje vlasničko pravo, Božiković Ante daje sve svoje nekretnine iz točke 1. ovog ugovora svojoj sestri Božiković Tadi, na besplatno plodouživanje, što ova prihvata i uzima". Iz navedenog utvrđenja je jasno da isključivo pravo vlasništva nekretnine u tom trenutku, pa i nadalje, pripada ocu tužitelja.

Pradjed tužitelja, Šimun Božiković pok. Petra, imao je i kćer Matiju Škulje rođ. Božiković. Jedini i isključivi nasljednik Matije Škulje je upravo bio otac tužitelja Ante Božiković pok. Ante, temeljem Rješenja o nasljeđivanju Općinskog suda u Splitu broj O-1144/66.

Pravo vlasništva Ante Božikovića pok. Ante potvrdio je i suprug Matije Škulje, Ivan Škulj Izjavom od 23. listopada 1957.g. Iz navedenog je razvidno kako je tužitelji stvarni vlasnik i posjednik nekretnine navedene u toč. I. tužbe, stoga tužitelj ima pravni interes uskladiti stvarno stanje sa zemljišnoknjižnim.

2. U svom odgovoru na tužbu od 2.11.2021. tuženik je naveo:

Prije upuštanja u parnicu tuženici ističu prigovor neurednosti tužbe:

- Tuženik pod 2/ je krivo označen budući da se on zove Rade Jovanović. U pravnom prometu se koristio imenom Mate Rade Jovanović, međutim sada je u evidenciji upisan kao Rade Jovanović;

- Vrijednost predmeta spora suviše je nisko određena te se predlaže da sud sukladno odredbi čl. 40.st.3. ZPP-a utvrdi realnu vrijednost predmeta spora;

- Tužitelj kao osnovu stjecanja ističe nasljeđivanje iza svoga oca, pok. Ante Božikovića, te putem drugih prednika zaključno iza pok. Jakova Božikovića pok. Šimuna i, kako je naveo, „itd“. Prije svega, nije dostavio rješenje o nasljeđivanju iza pok. Ante Božikovića, a ni rješenja iza smrti očitovanih i neočitovanih navodnih pravnih prednika;

- Tužitelj tvrdi da je predmet spora nekretnina označena kao čest.zem. 1650/2 Z.U. 2538 K.O. Gornja Podstrana, koja navodno odgovara ranijoj čest.zem. 45 K.O. Podstrana, a u privitku nije dostavio izvratke iz zemljišne knjige za ovu nekretninu, niti dokaz o identitetu predmetne čestice, ali niti bilo koji drugi dokaz iz kojeg bi se mogao utvrditi status premeta spora, dok se u e-zemljišnoj knjizi ove nekretnine ne mogu pronaći kao upisane u zemljišnu knjigu. Pored toga, ni dokaze iz postupka preoblikovanja zemljišne knjige na kojeg se tužitelj poziva također tužitelj ne dostavlja.

Radi toga tuženici predlažu da sud pozove tužitelja da uredi tužbu na način što će ga uputiti da ispravno označi stranku u postupku, da dostavi rješenja o nasljeđivanju temeljem kojih može dokazati aktivnu legitimaciju te da dostavi dokaze na koje se u tužbi poziva kao i da označi realnu vrijednost premeta spora a u protivnom da to sud učini po službenoj dužnosti.

U ovakvoj situaciji tuženici ne mogu dati potpuni i jasan odgovor na tužbu, pa im se na taj način onemogućava sudjelovanje u parnici, odnosno ostvarenje procesnih prava i ovlasti te pravnog interesa u parničnom postupku. Praktično, iznošenjem niza tvrdnji za koje ne postoji uporište u činjenicama, koje su proturječne činjenicama i dokazima na koje se tužitelj poziva, stvara se konfuzija jer se zapravo ne zna što je predmet spora i koja je osnova tužiteljevog stjecanja, odnosno osnova

osporavanja stvarnih i knjižnih prava tuženika, što posljedično u ovoj situaciji tužbu čini neosnovanom. Nakon što tužitelj uredi tužbu, tuženici pridržavaju pravo odgovora na tako uređenu tužbu, a do tada, obzirom na ono što je izneseno u tužbi, u odgovoru na tužbu ističu kako slijedi. Tužitelj nije precizno identificirao nekretninu koje je predmet spora ranijom zemljišno-knjižnom oznakom, iako se poziva na tvrdnju da se radi o čest. zem. 45 K.O. Podstrana, ali ne određuje je li to katastarska ili zemljišnoknjižna oznaka, a budući da se poziva na posjedovni list, to bi značilo da je to katastarska čestica, no taj posjedovni list nije priložen pa se ovo ne može provjeriti, kao što se ne može provjeriti o kojoj zemljišnoknjižnoj čestici se radi.

Iza svoga oca Ante Božikovića pok. Ante tužitelj nije niti je mogao naslijediti predmetnu nekretninu jer njegov prednik nije bio vlasnik ove nekretnine u trenutku kada je iza njega otvorena ostavina. To će se moći provjeriti i utvrditi onog trenutka kada tužitelj u spis dostavi rješenje o nasljeđivanju iza smrti pok. Ante Božikovića umrlog 12.srpnja 2009.g., pa se predlaže da sud tužitelju naloži da dostavi taj dokaz, a u protivnom se predlaže da sud službenim putem zatraži rješenje o nasljeđivanju iza tužiteljevog prednika. Nije ni tužiteljev prednik mogao naslijediti predmetnu nekretninu iza smrti svoga prednika jer ni ovaj u trenutku otvaranja ostavine nije bio vlasnik sporne nekretnine. Na onaj dopis od 22.rujna 1999.g., kojeg je navodno izdao Ured za katastar, tužiteljev brat Mladen Božiković pozivao se u predmetu Općinskog suda u Splitu broj Pst-1212/2014 u pokušaju osporavanja vlasništva na nekretnini označenoj kao čest.zem. 3341/12 K.O. Podstrana (stara ZK oznaka), ali je sud unatoč tome utvrdio da su tuženici suvlasnici ove nekretnine, pa se predlaže da se pribavi i pregleda spis Općinskog suda u Splitu broj Pst-1212/2014. Što tužitelju znači tvrdnja da se može prateći povijest promjena posjedovnog stanja zaključiti da „Jovanovići nemaju nikakva prava na nekretnini“ nije jasno u situaciji kada se i on sam poziva na Ugovor o darovanju između Marije (Mare) Božiković ud. Ante kao darovateljice i tuženika kao daroprimaca. Ova se tvrdnja ne može razumjeti nego kao pokušaj obmane. Jednako tako, prikazujući rodoslovlje tužitelj pribjegava polu informacijama te zanemaruje bitne činjenice koje su evidentne. Pok. Šimun Božiković, koji je preminuo 1896.g. imao je suprugu Jerku Božiković ud. Šimuna koja je umrla 1926.g. Oni su imali potomke i to sina Antu koji je umro 1929.g., a on je imao sina Antu, oca tužiteljevog, sina Mladena koji je poginuo u ratu te kći Tadu Božiković, sina Fabijana koji je umro 1940.g., sina Jakova koji je proglašen umrlim rješenjem IR-1174/78 od 24.rujna 1979.g., sina Marina, koji je imao sinove Antu i Milana koje je nadživio, Milan je poginuo u drugom svjetskom ratu, a Antine nasljednice su tužena pod 1/ koja je Marina naslijedila zajedno sa svojom majkom Marom (Marijom) ud. Ante i konačno kći Matija Božiković udata Škulje.

Temeljem nasljeđivanja od svojih pravnih prednika tužena pod 1/, a temeljem darovanja tuženik pod 2/ su stekli vlasništvo i na nekretnini koja je predmet spora te tužitelj temeljem osnove koju je istakao, ali ni na koji drugi način, nije mogao steći niti je stekao bilo kakva stvarna prava niti osnovu za stjecanje tih prava, jednako kao što nije ni stekao posjed ili pravo na posjed predmeta spora.

U konfuziji iznesenih tvrdnji tužitelj ipak spominje Marina Božikovića pok. Šimuna, ali zaboravlja napomenuti da je upravo on prednik tužene pod 1/ Vjekice Jovanović rođ. Božiković pok. Ante i Mare (Marije) Božiković ud. Ante od koga je tužena pod 1/ i Mara (Marija) Božiković ud. Ante temeljem nasljeđivanja stekla vlasništvo na spornoj nekretnini na jednake dijelove, i to na osnovi rješenja o nasljeđivanju broj O-614/55 od 26.prosinca 1959.g., dok je tuženik pod 2/ temeljem darovanja, i to na osnovi Ugovora o darovanju od 4.prosinca 1967.g. stekao

vlasništvo na predmetu spora, zajedno s ostalim nekretninama koje su predmet citiranog Ugovora.

Nije jasno o kojem ugovoru o darovanju tužitelj govori kada se poziva na ugovor datiran s danom 23.veljače 1966.g. i tvrdi da na temelju toga ugovora tuženici nisu stekli vlasništvo jer da predmetna nekretnina nije obuhvaćena tim pravnim poslom.

Stranke tog ugovora od 23.veljače 1966.g. su tužena pod 1/ i njena majka Marija (Mara) Božiković ud. Ante kao darovateljice, a daroprimci su kćerke tuženika Radojka i Marija te su predmet darovanja doista druge nekretnine, pa je potpuno besmisleno iznositi tvrdnje koje nemaju veze s predmetom spora.

Dakle, nije osnova stjecanja predmetne nekretnine Ugovor o darovanju od 23.veljače 1966.g. nego je osnova stjecanja tuženika nasljeđivanje iz pok. Marina Božikovića pok. Šimuna i darovanje od 4.prosinca 1967.g.

Otac tužitelja je na sve moguće, dozvoljene i nedozvoljene, načine pokušao iskoristiti činjenicu što je tužena pod 1/ rano ostala bez oca te je svu imovinu pokušao kroz parnične postupke prisvojiti, međutim u tim parnicama je podlegao ili su tužbe povučene. Tako su i u parnici na koju se tužitelj poziva, koja je vođena pod brojem P-1125/80 prvotno bile obuhvaćene mnoge nekretnine i suočen s činjenicom da ne može dokazati svoje tvrdnje, tužba je u značajnom broju nekretnina povučena te je sud odlučivao samo o onima za koje tužba nije povučena.

Tužiteljev prednik je imao dva braka te je imao potomke s tužiteljevom majkom, ali i potomke iz drugog braka, pa se pored ostalog ističe i prigovor nepotpune aktivne legitimacije. Vjerojatno je i ova činjenica, pred činjenice što rješenjem o nasljeđivanju iz njegovog prednika predmetna čestica nije obuhvaćena, još jedan razlog zbog čega tužitelj ne dostavlja rješenje o nasljeđivanju iz svoga oca iako se na tu ispravu poziva kao na osnovu svoga stjecanja.

Pred ovim sudom je tužitelj pokrenuo parnicu u predmetu P-1137/2021 tužbom od 18.lipnja 2021.g. i u toj parnici tehnikom preslikavanja u odnosu na druge nekretnine pokušava dokazati da je na pojedinim nekretninama stekao vlasništvo, iako za to nema nikakve osnove. Isprave koje su priložene u tom spisu bitne su i za ovu parnicu pa se predlaže da se u dokaznom postupku pribavi i pročita taj spis. Radi izloženoga tuženici se protive tužbi i tužbenom zahtjevu, osporavaju sve činjenične navode tužbe koji su u suprotnosti s odgovorom na tužbu, osporavaju činjeničnu i pravnu osnovu tužbe te predlažu da sud donese odluku kojom će odbaciti tužbu ili odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan te tužitelja obvezati na plaćanje troškova postupka.

3. Tijekom dokaznog postupka sud je u dokazne svrhe pregledao i pročitao dopis ureda za katastar i geodetske poslove 22. rujna 1999. posjedovna evidencija iz 1908. posjedovni list broj 40, Ugovor o darovanju 23.2.1966., Rješenje ureda za katastar broj Z-4523/67, Zemljišno knjižna molba, Dosudnica O-172/29., O-82/49, Rješenje o nasljeđivanju ovog suda pod poslovnim brojem O-50/74., darovna pogodba od 24.08.1965., Ugovor o ustupanju nekretnina od 21.09.1977., Rješenje o nasljeđivanju Općinskog suda u Splitu pod poslovnim brojem O-1144/66, izjava Ivana Škulje, spisi ovog suda pod poslovnim brojem Z-1520/2026/1644, Pst-12121/14, IP-1152/80, O-614/55, Z-4523/67, P-1137/21, te nalaz i mišljenje sudskog vještaka Petra Čorića.

4. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

5. Punomoćnici parničnih stranaka su popisali trošak.

6. Iz ovako provedenog dokaznog postupka među strankama nije sporno da su tuženici upisani kao vlasnici predmetne nekretnine.

7. Iz ovako provedenog dokaznog postupka među parničnim strankama se ukazalo spornim da li je tužitelj stekao pravo vlasništvo predmetnih nekretnina nasljeđivanjem i dosjelošću i pravnim poslom, te da li je pogrešna uknjižba tuženika na predmetnoj nekretnini.

8. U svom nalazu i mišljenju sudski vještak Petar Čorić je naveo.

Dana 13. listopada 2023.god. izvršen je očevid nekretnine koja je predmet u sudskom postupku poslovni broj P-3428/2021 Općinskog suda u Splitu. Predmet postupka predstavlja lik obilježen slovima: A, B, C, D, E, F, G, H, A, što predstavlja cijelu č.zem. 1650/2 k.o. Gornja Podstrana evidentirane površine 1734 m², a što u naravi predstavlja zemljanu površinu obraslu niskim raslinjem. Na predmetnom području završeno je izlaganje Nove izmjere i nove zemljišne knjige, kojom je predmetna nekretnina dobila novu oznaku kao č.zem. 1650/2 k.o. Gornja Podstrana. Uvidom u arhivsku građu katastra utvrđeno je da je po staroj izmjeri mjerila 1:2880 predmetna nekretnina imala oznaku z.k. č. zem. 45/4 k.o. Podstrana (kat. č.zem. 45/4 k.o. Gornja Podstrana). Nova izmjera izrađena je na način da je preuzet oblik nekretnine po staroj izmjeri, a nekretnina je dobila novu numeraciju parcela. Granice predmetne nekretnine predstavljaju:

- sjevernu i južnu granicu predstavljaju stari kameni suhozidi,
- zapadnu granicu predstavlja kameni suhozid uz rub potoka,
- istočnu granicu dijelom, predstavlja kamena gomila, a dijelom katastarska granica nije vidljiva na terenu. Naime, istočno od predmetne nekretnine proteže se posjed omeđen žičanom ogradom i pokriven zelenom žicom, a koji je služio za uzgoj fazana. Po katastarskoj granici manji dio tog posjeda proteže se unutar predmetne nekretnine, odnosno utvrđeno je odstupanje stvarnog stanja u odnosu na katastarski plan. Mišljenja sam da stvarnu granicu na tom dijelu upravo predstavlja rub žičane ograde, odnosno rub "fazanerije". Navedeno odstupanje stvarnog stanja u odnosu na katastarski plan je uobičajena pogreška mape stare izmjere (u ovom slučaju Nove izmjere), a koja se može ispraviti geodetskim elaboratom za evidentiranje stvarnog položaja čestica.

9. Sudski vještak Petar Čorić je u svom nalazu i mišljenju identificirao predmetnu nekretninu i stranke nisu imale primjedbi na njegov nalaz i mišljenje.

10. Člankom 114. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (N.N 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09) je propisano i to st. 1 da se vlasništvo može steći na temelju pravnog posla, odluke suda odnosno druge nadležne vlasti, nasljeđivanjem i na temelju zakona.

11. Člankom 115. gore citiranog zakona propisano je da na temelju valjanog pravnog posla kojemu je cilj stjecanje vlasništva, prelazi u vlasništvo sa dotadašnjeg vlasnika na stjecatelja a na način određen zakonom.

12. Člankom 128. gore citiranog zakona propisano je da nasljednik steče vlasništvo naslijeđenih stvari u času otvaranja nasljedstva ako zakonom nije drugačije određeno.

13. Člankom 159 gore citiranog zakona i to st. 1 propisano je da se dosjelošću stječe vlasništvo stvari samostalnim posjedom te stvari ako taj ima zakonom određenu kakvoću i neprekidno traje zakonom određeno vrijeme a posjednik je sposoban da bude vlasnikom te stvari. Dok je st. 3 propisano da samostalni posjednik pokretne stvari kojemu je posjed barem pošten stječe je dosjelošću vlasništvom protekom 10 godina a takav posjednik nekretnine protekom 20 godina neprekidno samostalnog posjedovanja.

14. Prema mišljenju ovog suda iza smrti svog oca Ante Božikovića tužitelj nije niti mogao naslijediti predmetnu nekretninu jer njegov prednik nije bio vlasnik ove nekretnine kada je iza njega otvorena ostavina.

15. Zaključak je ovog suda da tuženici imaju pravo vlasništva ove predmetne nekretnine.

16. Također je zaključak ovog suda da pokojni Šimun Božiković koji je preminuo 1986. je imao suprugu Jerku Božiković koja je umrla 1926. imali su sina Antu koji je umro 1929., a on je imao sina Antu oca tužitelja sina Mladena koji je poginuo u ratu te kći Tadu Božiković i sina Fabijana koji je umro 1940., te sina Jakova je proglašen umrlim 24. rujna 1979, sina Marina koji je imao sinove Antu i Milana koje je nadživio.

17. Zaključak je ovog suda da temeljem nasljeđivanja od svojih pravnih prednika tužena pod 1 a temeljem darovanja tuženik ad 2 su stekli pravo vlasništva na nekretnini koja je predmet spora te tužitelj nema pravni temelj, osnove po kojoj bi stekao ali ni na koji drugi način nije mogao steći niti je stekao bilo kakva prava niti osnov za stjecanje tih prava, kao što nije stekao posjed ili pravo na posjed predmetne nekretnine.

18. Osnova stjecanja vlasništva tuženika je Ugovor o darovanju od 04.12.1967., odnosno osnov stjecanja tuženika je nasljeđivanj iz pok Marina Božikovića i darovanje od 04.12.1967.

19. Među strankama se vodilo više postupaka od strane tužitelja i njegovoga oca i sve su tužbe povučene ili je odbijen tužbeni zahtjev.

20. Zaključak je ovog suda da su tuženici stekli pravo vlasništva predmetnih nekretnina, nasljeđivanjem i pravnim poslom a tužitelja nema nikakav pravni osnov za stjecanje prava vlasništva.

21. Odluka o trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/91, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13 i 89/14, dalje ZPP) a isti troškovi se sastoje od sastava odgovara na tužbu 500,00 eura, zastupanje na ročištu od 24.10.2022. 500,00 eura, zastupanje na očevidu od 13.10.2023. 500,00 eura, zastupanje na ročištu od 10.06.2024. 500,00 eura, zastupanje na ročištu od 09.10.2024. 500,00

eura, zastupanje na ročištu od 29.04.2025. 500,00 eura, zastupanje na ročištu od 23.09.2025. 500,00 eura, zastupanje na ročištu od 18.12.2025. 500,00 eura, zastupanje na ročištu od 10.03.2026. 500,00 eura, zastupanje na ročištu od 02.07.2026. 500,00 eura, odnosno ukupno 5.000,00 eura uvećano za zastupanje više stranaka 500,00 eura, pdv-a 1.375,00 eura, pristojbe odgovora na tužbu 378,26 eura odnosno ukupno 7.253,26 eura kako je i navedeno u izreci ove presude.

U Splitu, 21. srpnja 2026.g.

S U D A C

Dragan Ramljak

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana primitka pisanog otpravka iste. Žalba se podnosi putem ovog suda za Županijski sud u 3 primjerka.

DNA:

1. punomoćniku tužitelja
2. punomoćniku tuženika
3. u spis

Broj zapisa: **9-3088b-01926**

Kontrolni broj: **05d13-87284-504b5**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.